

Ees oli loomaaed, laiad värvavad päroni lahti. „Seda kohta ma tunnen,” ütles auto. „Olen küllalt siia härraseid sõidutanud. Aga ei ma nüüd enam värvava ette vahtima jäää.“ Ja võristaski kohe läbi värvava aeda.

Ühes puuris oli suur kollane loom kuningliku välimuse ja suure lakaga. See oli loomaaia uhkus, tore lõvi. Autot nähes möirgas lõvi nagu häälest läinud auto.

„Keda sa õrritad!“ pasundas auto tigedalt ning tormas puuri kallale. Temas pragises midagi, aga ka puuri varvad läksid puruks.

„Seda tegin ma hästil Küll nad nüüd teavad, mis tähendab minuga kokku puutuda,” ütles auto endaga rahul olles ning pöördus minema.